

Какъ Таня познала времето.

I.

Танината майка имаше да пере много дрехи. Тя повика Таня и я прати при дѣда ѝ, да разбере какво ще бжде утре времето. Дѣдо ѝ имаше барометъръ, който показваше промѣната на времето. Таня тичешкомъ отиде у дѣдови си, поздрави го и му каза:

— Дѣдо, мама иска да пере утре. Какво ще бжде времето?

— Таненце, случи се нещастие, — отговори дѣдо ѝ — барометърътъ се счупи! Хайде да идемъ въ стаята и по паяжината ще познаемъ какво ще бжде времето.

II.

Отидоха въ стаята, разгледаха всички кюшета, но нийде не намѣриха паяжина. Кжщата на дѣда ѝ бѣше винаги чиста.

— Я иди при лѣстовичката, — каза дѣдо ѝ, — тя може да ти каже какво ще бжде времето утре.

Таня излѣзе на улицата, за да попита лѣстовичката. Лѣстовичката летѣше високо надъ камбанарията, надъ кжшитѣ, надъ градинитѣ.

— Лѣстозичке, лѣстовичке. — извика Таня, — майка ми иска да пере утре. Кажи ми моля ти се, какво ще бжде времето утре.

— Чикъ-чирикъ, утре ще бжде времето хубаво! — Отговори лѣстовичката. — Но попитай и чучулигата.

III.

Таня затича къмъ полето и почна да търси чучулигата. Тя чу веселата ѝ пѣсничка отъ високо горе надъ себе си. Дълго гледа Таня нагоре и едвамъ забеляза чучулигата, толкова малка бѣ тя горе. Таня ѝ извика:

— Мила птичко, кажи ми, моля ти се, какво ще бжде утре времето?

Чучулигата запѣ отгоре: